

„Această adaptare după Dumas-fiul este pentru spectatori o experiență postmodernistă cu doi actori, un dansator și un violoncelist... Toți patru respiră la unison în timpul jocului, pentru că spectacolul tânărului regizor-coregraf Răzvan Mazilu se concentrează pe sincronismul actricei cu gestul dansat și muzica.”

„Jocul Maiei Morgenstern (nu numai prin cuvânt, dar și prin performanța fizică) semnifică mult mai mult: pentru ea este o necesitate existențială.”

ELISABETH FELLER, „Badener Tagblatt”, 20 martie 1996

„Cu doar trei roluri (piesa lui Dumas-fiul are optsprezece), Răzvan Mazilu dezvoltă un joc dramatic plin de romantism și patos, care se încheie acolo de unde începe – în moarte...”

„Cu o intensitate apăsătoare a fiecărei nuanțe, cu senzualitate și însingurare, Maia Morgenstern (ajutată, fără îndoială, de admirabilul său partener Marius Iosif Capotă) este un iureș de energie. Nici o cruțare pentru ea însăși, nici o cruțare a publicului. Ea plânge și râde, dansează și moare, aici și acum.”

„Neue Zürcher Zeitung”, 20 martie 1996

„Muzica plină de neliniște (violoncel – Adrian Mantu), prezențele actricești și pasajele dansate cu plasticitate corporală expresionistă ne amintesc pe alocuri de spectacolele de teatru-dans ale Pinei Bausch.”

„Maia se transformă ușor din vampă în inocentă. Poate că aici se ascunde secretul acestui mare rol: în câteva fracțiuni de secundă, ea își modifică vocea și corpul, registrul sufletului devenind astfel plin de surprize.”

DORA MESCHINI, „Oltner Tagblatt”, 25 martie 1996

Imagine din *Dama cu camelii* după Al. Dumas-fiul la TNB (regia și coregrafia: Răzvan Maziliu)

PE URMELE PINEI BAUSCH

Între 6 și 24 martie, la Zürich s-a desfășurat cea de a 5-a ediție a unui festival internațional dedicat publicului tânăr – „Blickfelder 96”. Printre spectacolele invitate (aparținând unor trupe din Italia, Belgia, Olanda, Suedia și Elveția) s-a numărat și **Dama cu camelii**, producție a Teatrului Național din București, în versiunea scenică, regia și coregrafia lui Răzvan Mazilu; cu aceeași ocazie, protagonista spectacolului, Maia Morgenstern, a susținut câteva reprezentații cu one-woman show-ul **Astă seară, Lola Blau**, regizat de Alexandru Dabija sub egida Teatrului Evreiesc de Stat. Interesanta încercare de teatru-dans a lui Răzvan Mazilu a fost foarte bine primită de presa elvețiană, după cum demonstrează și extrasele de mai jos.

O NOUĂ REVISTĂ DE TEATRU

În ziua spectacolului de gală menit să omagieze împlinirea a cinci decenii de la înființarea teatrului instituționalizat la Târgu-Mureș, a fost difuzat primul număr al revistei de teatru în limba maghiară „Thália”, publicație ce va apărea lunar, din septembrie până în iunie, cu scopul de a umple un imens gol în publicistica de specialitate în limba maghiară din România. „Thália” apare, deocamdată, ca supliment teatral al cotidianului „Népújság” din Târgu-Mureș.

Primul număr, cum era și de așteptat, are în centru evenimentul teatral mai sus amintit. Redactorul-șef, actorul Rosh Zoltán, originar din Ungaria și angajat prin contract la secția maghiară a Teatrului Național din Târgu-Mureș,

semnează editorialul intitulat „De ce aștept centenarul?”, în care prezintă amănunțit lanțul șicanelor la care a fost supus din partea secretariatului literar în privința alcătuirii unui număr legat de aniversare, fapt ce l-a obligat să se rezume doar la datele accesibile pe alte căi. Astfel, sunt reproduse articole apărute în presa vremii și scrise după indicațiile primite „de sus”; se poate citi, de pildă, un articol preluat din „Szabad Szó” din 8 martie 1946, premegător primei ieșiri în fața publicului a trupei nou-înființate. La numai cinci ani, în 1953, unii dintre iluștrii făuritori ai teatrului târgumureșean, precum Szabó Ernő, Kovács György, Tompa Miklós, au publicat articole care, citite astăzi, lasă

un gust amar; în fine, alături de acestea, este reprodus un scurt istoric al teatrului târgumureșean, semnat în 1973, în preluarea inaugurării noului lăcaș al instituției, de către profesorul Gergely Géza de la Academia de Artă Teatrală. Găsim în revistă și două tabele nominale, unul cu actorii fostului „Teatru Secuiesc” și unul cu cei ai actualei trupe de limbă maghiară, precum și repertoriul teatrului între anii 1946 și 1962, urmând să se continue prezentarea în numerele viitoare. Subsemnatul are o cronică la penultima premieră a trupei, cu piesa **Pescărușul** de Anton Pavlovici Cehov, în regia lui Mircea Cornișteanu.

S.A.